

Metodický list_ Pipi Dlouhá punčocha

Kniha/autor:	Pipi Dlouhá punčocha / Lindgrenová, A.
Ročník /počet vyučovacích hodin:	3. ročník / 1. vyučovací hodina = 45min
Možnosti využití textu:	Text je vhodný pro procvičování popisu osoby, zaznamenávání vlastních dojmů z četby.

Úvodní motivace:

Text je možné zařadit do hodiny čtení před hodinou slohu, ve které se bude probírat popis. Učitel v úvodu hodiny může psát na tabuli slova - *opice, vila, síla, holka, punčocha* – žáci se pokusí uhodnout knihu, ze které bude četba. Pokud knihu někteří žáci znají, mohou o ní v krátkosti říci ostatním spolužákům, popř. mohou žáci znát i filmové zpracování. Učitel se může zeptat i na autorku, popř. na znalost dalších knih od této autorky. Poté učitel řekne, že tuto hodinu se seznámí s hlavní postavou knihy Pipi Dlouhá punčocha.

Práce s textem:

Následuje společné hlasité čtení. Pokud bude mít učitel dojem, že text je pro žáky těžší, může zařadit i druhé samostatné tiché čtení. Poté rozdá každému žákovi pracovní list a sám uváží, zda budou pracovat společně jako třída, či každý žák jednotlivě a poté dojde ke společné kontrole úkolů. Žáci mohou doplnit popis postavy obrázkem.

Reflexe:

K reflexi slouží poslední úkol pracovního listu. Žáci se sami pokouší odhadnout pokračování knihy (učitel jim může prozradit více o tom, jak kniha bude pokračovat, může přečíst ještě další část, může žáky vybídnout, aby ji sehnali v knihovně, dočetli a pak si o ní připravili pro ostatní spolužáky vyprávění) a nakonec žáci hodnotí ukázkou z knihy.

Úskalí při práci v hodině

Na okraji malého, docela malého města byla stará, zpuštělá zahrada. V té zahradě stál starý domek a v tom domku bydlela Pipi Dlouhá punčocha. Bylo jí devět let a bydlela úplně sama. Ten starý domek se zahradou koupil tatínek před mnoha lety. Chtěl se tam s Pipi usídlit, až bude na plavbu starý. Když ho bouře smetla do moře, vydala se Pipi do vily Vilekuly sama, že si tam na něho počká. Pipi se jednoho dne rozloučila s námořníky s tatínkovy lodi. Vzala si s sebou opičku, které říkala Pan Nilson – tu jí dal tatínek – a veliký kufr plných peněz.

Pipi byla zvláštní dítě. Nejzvláštnější bylo, že měla takovou sílu. Měla tak obrovskou sílu, že na celém světě nebyl policista, který by měl větší sílu než ona. Když se jí zachtělo, uzvedla i koně. A taky, že se jí někdy zachtělo. Měla vlastního koně, kterého si koupila za jeden z těch zlatých peněz právě v den, kdy se nastěhovala do vily Vilekuly.

Vedle vily Vilekuly byla ještě jedna zahrada s vilou. Bydlel tam jiný tatínek s maminkou a se dvěma moc milými dětmi, chlapečkem a holčičkou. Chlapeček se jmenoval Tomy a holčička Anika. Obě děti byly velmi hodné, moc dobře vychované a poslušné. Tom a Anika si hrávali spolu, ale často by si raději hráli také s jinými dětmi...

Vtom se u vily Vilekuly otevřela vrátka a na ulici vyšlo děvčátko. Tak zvláštní děvče Tomy a Anika ještě neviděli. Byla to Pipi Dlouhá punčocha, která se právě vypravila na ranní procházku. Vypadala takhle:

Vlasy měla zrzavé jako liška a dva pevně spletené copy jí trčely rovnou do stran. Nos měla malilinký brambůrek a celý puntíkatý od pih. V širokých ústech se jí bělaly zdravé zuby. Na sobě měla velice zvláštní šaty. Ušila si je totiž sama. Chtěla modré, ale modrá látka jí nestačila, a tak si na několika místech pomohla kousky červené. Na dlouhých, tenkých nohou nosila dlouhé punčochy, a to jednu hnědou a druhou černou, a černé boty, které jí byly tak velké, že by je obula nadvakrát.

Pipi si vykračovala po ulici jednou nohou po chodníku a druhou ve stružce vedle chodníku. Tomy a Anika se za ní dívali, dokud jim nezmizela z očí. Za chvíli se vracela, ale tentokrát šla pozadu. „Proč chodíš pozadu?“ zeptal se Tomy.

„Proč chodím pozadu?“ řekla Pipi. „Copak si nesmí každý chodit, jak se mu zlíbí? V Egyptě takhle chodí každý a nikoho ani nenapadne se tomu divit. Co bys tomu řekl, kdybych šla po rukou. Tak se totiž chodí v Zadní Indii, abys věděl.“

„To sis vymyslela,“ vyhrkl Tomy. Pipi chvilku přemýšlela. „ Máš pravdu, to jsem si vymyslela,“ řekla smutně. „ Lhát se nemá,“ dodala si odvahy Anika.

„ Ano, lhát se nemá, nikdy. Jenže, mně to nedá. A kdo by taky na mně mohl chtít, abych pořád mluvila pravdu, když jsem jenom dítě, maminku mám andělem a tatínka černošským králem a celý život jsem strávila na moři? V Kongu,“ dodala Pipi a všechny pihy na nose se jí rozzářily, „ tam nemluví pravdu vůbec nikdo. Tam si vymýšlejí celý den. Takže kdybych někdy náhodou zalhala, tak se na mě nezlobte a vždycky si vzpomeňte, že jsem byla dlouho v Kongu. Stejně se můžeme kamarádit, ne?“

„Jasně,“ řekl Tomy a hned měl tušení, že dnes určitě nebudou mít dlouhou chvíli.

Lindgrenová, A.: Pipi Dlouhá punčocha. Albatros, Praha, 2005. zkráceno a upraveno

Pipi Dlouhá punčocha

Správné odpovědi zakroužkuj nebo napiš:

1. Pamatuješ si, kolik bylo Pipi let, když se nastěhovala do vily?

8 let

9 let

10 let

2. Jak se jmenovala její vila?

Vilekula

Molekula

Kongo

3. Jaká zvířata měla Pipi Dlouhá punčocha?

4. Kdo byli:

Anika - _____

Tomy - _____

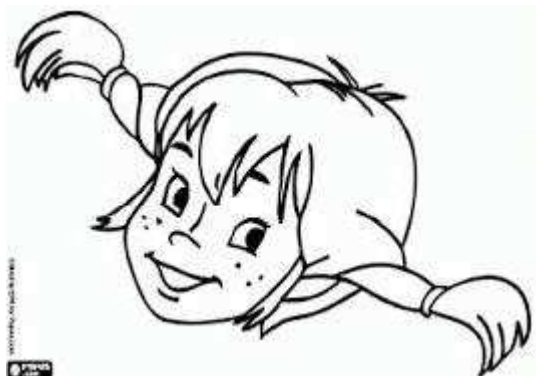
Pan Nilson - _____

5. Popiš vlastními slovy Pipi (vlasy, obličej, oblečení, boty):

Najdi v textu popis Pipi - popř. podtrhni, přečti (čtení nahlas)

Obrázek můžeš vybarvit.

6. Proč se Pipi podle Tebe říká *Dlouhá punčocha*:

7. Čím byla Pipi zajímavá, zvláštní - najdi v textu a oranžově podtrhni.

8. Jaký podle tebe úryvek, který jsme četli, byl?

a) Úryvek se mi moc líbil. Zaujal mě a moc mě zajímá, jak to bude pokračovat dál. Možná si knížku vypůjčím v knihovně a přečtu si jí

b) Byl to normální příběh. Byl místy legrační a jeho pokračování bude možná zajímavé a dobrodružné.

c) Moc se mi to nelíbilo. Mám raději jiné příběhy. Třeba takové, které vyprávějí o

Tento příběh hodnotím: (vybarvi počet)

